



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 4. De pœnis violentium interdictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

CAPVT IV.

De Pœnis violantium interd-
dictum.

DVBIVM I.

Quas pœnas incurram Clerici violantes
Interdictum.

Respondeo & Dico Primò: Clerici violan-
tes Interdictum per exercitium Ordinis fa-
cri, fiunt irregulares. Est communis Doctorum.
Ratio est: Quia omnis violatio censuræ per ex-
ercitium Ordinis sacri inducit irregularitatem.
Excusat tamen ab hac irregularitate probabi-
lis ignorantia Interdicti; vt rectè Couarruias
suprà §. 2.

16
Si violent
exercitio
ordinis sa-
cri, fiunt
irregulares

Secus si ex-
ercitio or-
dinum mi-
norum,

17
Quatuor
sunt pœnæ.

Dico Secundò: Per exercitium Ordinum mi-
norum non fiunt irregulares. Colligitur ex dictis
suprà de suspensione cap. 2. Idem docet Sotus, &
passim Theologi. Ratio est: quia isti actus possunt
etiam à laicis fieri cum omni solemnitate, qui ta-
men nullam idcirco incurunt irregularitatem.
Contrarium tenet Canonista & Nauarrus, sed al-
terum est verius.

Dico Tertio: Præter irregularitatem sunt ali-
quæ aliæ pœnæ Clericis violantibus Interdictum
constitutæ. Primò, quòd possunt priuari omnibus
beneficijs Ecclesiasticis: Cap. *Postulatis*, §. 2. de
Clerico excommunicato ministrante. Secundò,
possunt priuari omni iurisdictione; non tamen re-
ipsa sunt priuati: quod est contra Siluestrum; vt
patet ex Cap. *Tanta*, de Excessibus Prælatorum.
Tertio, non possunt eligi, nec postulari ad Præ-
laturas; cap. 1. de *postulatione Prælatorum*. Quarto,
Priuantur sepulturâ Ecclesiasticâ: Vide Silue-
strum Verbo *Interdictum* 6.

DVBIVM II.

Virum Clericus non seruans in Interdicto
moderationem Capituli Alma, incurrat
irregularitatem?

VT si celebret cum pulsu campanarum, aper-
tisq; ianuis?

Respondet Couarr. §. 4. num. 6. Incurrere ir-
regularitatem, si aliquis intersit officio diuino,
qui Iure prohibetur. Verùm contraria sententia
est probabilis, quia non est Iure expressum, sed so-
lùm à Doctoribus per quandam rationis simili-
tudinem colligitur.

CAPVT V.

De Absolutione & Suspensione
Interdicti?

Notandum est: Interdictum posse duplici-
ter ferri. Primò, absolutè: Secundò, ad
tempus. Hoc per se definit tempore illo trans-
actis, vel actione requisita præstita. Illud solùm
tollitur absolutione.

DVBIVM I.

A quo tollitur Interdictum absolutè latum,
& quomodo?

Respondeo & Dico Primò: Interdictum la-
tum ab homine, tollitur ab eodem, vel ab

eius successore, vel superiore; non autem ab alio, Si latum ab
ne disciplina perturbetur. Si à Iure.

Dico Secundò: Si sit latum à Iure, & non sit
reseruatum, potest tolli ab Ordinario, & à Regu-
laribus habentibus priuilegium.

Dico Tertio: In Iure non est certa forma re-
laxandi Interdictum; sed sufficit intentio relaxan-
tis quibusuis verbis expressa: ita communiter
DD. Debet autem hæc intentio aliquibus verbis
vel signis exprimi. Quia sicuti nemo potest per
solum actum internum interdicti, ita nec absolui.

Dico Quarto: Interdictum generale, quando
dubium est, non potest tolli ad cautelam; nempe
ab eo, qui est Papæ inferior: sed, idoneâ cautione
acceptâ, debet tolli absolutè, vt patet Cap. *Pro-
fenti*, de sententia excommunicationis in 6. Quod
intellige de Interdicto generali loci: nam Inter-
dictum generale personale potest in singulis per-
sonis ad cautelam tolli. Vide Couarr. §. 2. num. 5.

DVBIVM II.

Quomodo suspendatur Interdictum?

Respondeo & Dico Primò: Interdictum lo-
cale suspendi potest, etiam si eius causa per-
maneat, vt patet ex Cap. *Dilectis*, de Appellatio-
nibus: & est communior sententia Doctorum.

Dico Secundò: Interdictum latum in certam
personam similiter suspendi potest: Couarr. §. 2.
num. 4. Ratio est, quia potest tolli omnino: ergo
etiam ad tempus suspendi.

Dices: Excommunicatio non potest suspendi:
ergo nec Interdictum.

Respondeo, Negando Antecedens: Nam cum
quis absoluitur ad reincidentiâ, videtur Excom-
municatio ad certum tempus suspendi, reditura
quoad effectus, nisi mandatis pareatur. Hoc solùm
est discriminis, quòd excommunicatio non possit
suspendi secundum vnum effectum, quin suspēda-
tur secundum omnes: nam ius non patitur effe-
ctus excommunicationis diuidi, manente censu-
râ. Suspendio autem & Interdictum habent effe-
ctus, qui non necessariò coniunguntur: vnde hæc
censuræ possunt suspendi secundum vnum effe-
ctum, sic tamen, vt secundum alios ligent.

Hoc tamen Aduertendum est: si Interdictum
non sit suspensum secundum omnes suos effectus,
sed vim habeat vel secundum vnum effectum, ap-
pellationem interpositam fore nullam: v. g. Pe-
trus simpliciter est interdictus, obtinet ab Episcopo,
vt ad ostiduum interdictum suspendatur quoad
officia diuina, non autem quoad sacramenta:
si interim appellet à sententia Interdicti, ap-
pellatio erit nulla. Causa est: nam tota ratio, in
qua Doctores fundant valorem appellationis factæ
eo tempore, quo sententia manet suspensa, est,
quia suspensa sententia equiparatur sententiæ con-
ditionatæ, cuius conditio nondum est completa.
A sententia autem conditionali licet appellare;
quia nondum constringit. Atqui cum Interdictum
habet aliquem effectum coniunctum, non æqui-
paratur sententiæ conditionali, sed absolutæ quo-
ad illum effectum. Vnde appellatio interposita in
aliquo festorum, quibus licet celebrare officium
diuinum, nõ valet: quia Interdictum non est tunc
suspensum quo ad Sacramenta. Cætera quæ hic
dici possent vide apud Couarr. in *Capitul. Alma*.
par. 2. §. 2. num. 1. & 6. & §. 4.

Si latum ab
homine,
Si à Iure.

Modus id
relaxandi.

Ad cautela

21
Locale.

Personale.

Conueni-
entia, &
discouue-
nientia ex
communi-
cationis cũ
Suspendio-
ne & inter-
dicto quo-
ad suspen-
sionem.